

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne: 5. 6. 2017
Čj. MSP-855/2016-OJD-SPZ/3
Počet listů: 2
Přílohy: 1

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. R.K. - stížnost pro porušení zákona
Příloha: vyšetřovací spis sp. zn. KRPC-69791/TČ-2016-020172

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného R.K.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 22.11.2016, č.j. ZT 571/2016-20, kterým byla podle ust. § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu, tedy jako opožděně podaná, zamítnuta stížnost obviněného K., směřující proti usnesení policejního orgánu ze dne 29. 9. 2016, č. j. KRPC-69791-65/TČ-2016-020172, o zahájení trestního stíhání jmenovaného.

Usnesením policejní komisařky Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Územního odboru České Budějovice, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 29.9.2016, č.j. KRPC-69791-65/TČ-2016-020172, bylo podle § 160 odst. 1 tr. řádu zahájeno trestní stíhání obviněného R.K. pro přečiny ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se měl dopustit tím, že

- 1) dne 3.5.2016 v době kolem 16:45 hodin v Č.B., L.t., před domem č. 241, na zastávce MHD R., jako cestující v autobusu MHD, tov. zn. Karosa B 941, r.z. CBA 13-47, ev. č. 143, linka č. 7, před více přítomnými osobami na výzvu revizora Dopravního podniku města Č.B., a.s., Z.F., nar., stojícího na ulici před druhými dveřmi pro cestující, odmítl předložit platný jízdný doklad a vystupoval z autobusu za užití násilí tím způsobem, že se oběma rukama zapřel do levé paže Z.F., který se držel za madlo dveří autobusu, a

snažil se ho přetlačit, kdy Z.F. pomáhal kolega J.Z., nar., rovněž revizor Dopravního podniku města Č.B., a.s., tím, že jej ze zadu oběma rukama zapíral o tělo, kdy v průběhu tohoto jednání kolem sebe R.K. máchal rukama a udeřil poškozeného J.Z. do obličeje, čímž mu způsobil zranění – zavřenou zlomeninu nosních kostí a zlomeninu 5. zubu horní čelisti vlevo – tedy dle odborného vyjádření ze soudně lékařského hlediska zranění lehké s obvyklou dobou léčení a pracovní neschopností okolo 10 dnů,

a přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že

- 2) dne 11.5.2016 v době kolem 18:00 hodin v obci V., okres Č.B., v domě č. 30 majitele V. Z., nar., v přízemí vpravo v bytě 2+1, který R.K. obýval na základě ústní dohody o nájmu uvedeného bytu, jednající se záměrem vylákání finančních prostředků a ponechání si jich pro svoji potřebu, ačkoliv není a nikdy nebyl majitelem předmětného bytu a nebyl ani oprávněn byt pronajímat třetí osobě, vystupoval v průběhu jednání o pronájmu jako majitel předmětného bytu pod smyšleným jménem T.P. a po uzavření nájemní smlouvy dne 11.5.2016 převzal od J.V., nar. finanční částku 16.000 Kč, kdy se mělo jednat o dohodnuté nájemné a vratnou zálohu, a peníze užil pro vlastní potřebu, čímž způsobil poškozenému J.V. škodu ve výši 16.000 Kč,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl pro takový čin rozsudkem Okresního soudu v Č. B. pod sp.zn. 5 T 7/2013, v právní moci dne 21.8.2013, odsouzen kromě jiného pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku dílem dokonaným, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, rozsudkem Okresního soudu v Č.B. pod sp.zn. 2 T 7/2014, v právní moci dne 13.5.2014, byl odsouzen kromě jiného pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a dále rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 29 T 61/2015, v právní moci dne 18.3.2016, byl odsouzen pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku.

Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo obviněnému doručeno dne 3. 10. 2016 a jeho obhájci dne 25. 10. 2016.

Usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 22.11.2016, č.j. ZT 571/2016-20, byla stížnost obviněného proti výše uvedenému usnesení policejní komisařky zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu jako opožděně podaná.

V odůvodnění usnesení státní zástupce uvedl, že usnesení o zahájení trestního stíhání bylo obhájci doručeno dne 25.10.2016, a protože na den 28.10.2016 připadá státní svátek, končila třídenní zákonná lhůta pro podání stížnosti dne 31.10.2016. Obviněný však prostřednictvím svého obhájce podal proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání stížnost až dne 1.11.2016, tedy po uplynutí zákonné lhůty k podání opravného prostředku.

Citovaným usnesením státního zástupce byl porušen zákon v neprospěch obviněného v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 a § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu.

Podle ust. § 2 odst. 5 tr. řádu postupují orgány činné v trestním řízení v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl

zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí.

Podle ust. § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle ust. § 143 odst. 1 tr. řádu se stížnost podává u orgánu, proti jehož usnesení stížnost směřuje, a to do tří dnů od oznámení usnesení (§ 137); jestliže se usnesení oznamuje jak obviněnému, tak i jeho zákonnému zástupci nebo obhájci, běží lhůta od toho oznámení, které bylo provedeno nejpozději.

Podle ust. § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu nadřízený orgán zamítne stížnost, byla-li podána opožděně, osobou neoprávněnou, osobou, která se jí výslovně vzdala nebo která znovu podala stížnost, kterou již před tím výslovně vzala zpět.

Po seznámení s obsahem spisového materiálu lze souhlasit se závěrem dozorového státního zástupce v tom, že konec zákonné třídenní lhůty k podání stížnosti připadl na pátek 28.10.2016. S ohledem na státní svátek bylo pak ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 tr. řádu nutno považovat za poslední den lhůty k podání opravného prostředku nejbližší příští pracovní den – tedy pondělí dne 31.10.2016.

Nelze však již souhlasit s argumentací státního zástupce, že obhájce podal stížnost až dne 1.11.2016. Z dokladu o doručení datové zprávy, který měl státní zástupce k dispozici, totiž jednoznačně vyplývá, že stížnost byla dodána do datové schránky příjemce – Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje již dne 31.10.2016 a tímto dnem byla tedy stížnost obviněného doručena. Stalo se tak poslední den zákonné třídenní lhůty.

Doručování písemností prostřednictvím datových schránek upravuje zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 17 odst. 3 citovaného zákona, upravujícího doručování dokumentů orgánu veřejné moci prostřednictvím datové schránky, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.

Ustanovení § 18 citovaného zákona pak upravuje provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky. Toto ustanovení však oproti § 17 zákona č. 300/2008 Sb. nestanoví žádná pravidla pro určování okamžiku doručení dokumentu odesílaného fyzickou či právnickou osobou datovou schránkou orgánu veřejné moci.

Výše uvedenou otázku řeší usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15.7.2010, sp. zn. 9 Afs 28/2010, podle kterého podání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci (§ 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů) je učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci. Nejvyšší správní soud odůvodnil výše uvedený závěr tím, že není přijatelné, aby orgán veřejné moci vlastním postupem (zejména svým pasivním přístupem či nečinností) určil okamžik, kdy mu bude podání účastníka řízení dodáno. To vše navíc v situaci, kdy podání účastníka je dodáno do datové schránky orgánu veřejné moci, a tedy se objektivně a fakticky nachází v jeho dispoziční sféře.

Se závěry shora citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu se pak ztotožnila i řada nálezů Ústavního soudu – např. nález Ústavního soudu ze dne 10.1.2012, sp.zn. II. ÚS 3518/11, a na tato rozhodnutí pak odkazuje i rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16.7.2014, sp.zn. 8 Tz 20/2014.

S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že vadným postupem dozorového státního zástupce v posuzované cause bylo obviněnému odepráno právo na věcné přezkoumání stížnosti, směřující proti usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného, a proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud ČR:

- 1) Podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 22.11.2016, č.j. ZT 571/2016-20, byl porušen zákon v neprospěch obviněného R.K., a to v ust. § 2 odst. 5, 6 a § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu;
- 2) podle ust. § 269 odst. 2 tr. řádu toto usnesení zrušil a současně zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu; a
- 3) dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu a přikázal státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 41/2017](#)